

«Så lenge det er ørret er det håp»

Tre amatør fiskere prøvde seg som Lars Monsen light i ei uke. Det ble en åpenbaring i multer, kantareller og feit fjellørret.

Tom Stalsberg - Dagbladet papirutgave, 21.09.2005

KALBEKKVIKA i Vassbygda (Dagbladet): Tidligere har fiskelaugget «Zero Salmo salar» (fritt oversatt til Null laks) surret ut fluene i Orkla, men ikke i år. Vi var valdløse. Vi søkte derfor mot nye elver og vann.

Valget falt på Plahtes eiendommer i Nordland, på

Sør-Helgelands-kysten.

FISK, ELG OG RYPE: Det 670 000 mål store utmarksområdet eies og forvaltes av Frithjof M. Plahte (den sjette Frithjof i rekken) og kona Linda Arlén Flåten Plahte. Naturperlen har vært i familiens eie siden 1800-tallet. De tilbyr jakt, fiske og naturopplevelser, samt utleie av titalls hytter.

- Hva slags type mennesker er det som leier her, er det mannfolk i vadere med fluestang, mark og pjoltere?

- Det er mye mer sammensatt. Hovedgruppa er venner som har sin faste årlige fisketur. De fleste er fjellvante, vanlige mennesker med vanlige inntekter. Vi har også familier, ofte med barn i tenåra, som vil ha en ferie vekke fra sivilisasjonen, sier Frithjof M. Plahte.

De fleste hyttene ligger flere kilometer fra nærmeste nabo. Vanlig pris for 4-6 personer er 6-15 000 kroner for ei uke, altså 1000-3000 kroner pr. person for ei uke med fiske, hytte og båter.

VAKET: Etter fem timer i bil fra Værnes flyplass til Vassbygda, utpakking av bagasjen, en liten hvil med påfølgende etter-reisen-dram, trakk vi ut for å se på Storvatnet. To minutter seinere fikk vi dilla. Ved sivkanten, gikk det opp en sjørørret: For et vak, for et plask, for noen ringer. Tre menn sa ingenting, men stirret intenst på hverandre, stirret på ringene. Action. Fram med alle stenger og alt utstyr, for mye utstyr.

- Har du ekstra 0.20 mm eller 0.35 mm.? - Glemte igjen fluesnella, nei der er den.

- Tohånds? Nei, ingen vits. - Ny snella? Dyr?

- Koker du kaffe? Båten ble satt på vannet. Det var meldt om mulig smålaks i Søbergsvatnet.

PASTA: - For lite vann i elva, nesten som en bekk. Skal vi gå over etter vann?

Spøken ble ikke ledd av. Vadere ler ikke når de speider etter liv i elva. Intet tegn.

Første middag den kvelden ble ikke en forventet orgie i laks og ørret, men pasta. Det samme skjedde dagen etter med kuling i vindkasta. Melankolien snuste på en tidlig ørretdepresjon. ÅPENBARINGEN: Dag tre, en drøy times gåtur opp på fjellet til Søbergsvatnet som regnes som det desidert beste fiskevannet i området. Petter var den første som dro inn en på godt over halvkiloen, deretter nummer to og ett kutt i panna. Jeg fikk ingen, men prøvde mark, spinner, skjesluk, gulp (syntetisk mark som lukter dagen derpå) og fluer. Niks.

På den fjerde dag silte det ned, men det var vindstille. Destinasjon det grunneste vannet, Godvatnet, med japansk sivkunst stikkende opp og en slalåm rotur mellom vannlinjer. - Her er det ikke mulig å få en eneste fisk.

Hvem sa det? Ikke han som tre minutter etterpå ropte «Har'n!». Den første på over en kilo, en brunørret. Tatt rett ved land på gamle gode Panther Martin i sølv og noe blått. Klokka var cirka 13.00.

Landets fagfolk innenfor ørretanalyser, og filosofi, må ha oss unnskyldt, men vi dro ni svære fram til klokka tre.

Den siste, nærmere to kilo, ble tatt der ingen ørret - statistisk sett - skal stå. Vi veltet oss i mosen av glede og plukket kantareller og rodde med sakte tak. Kveldssola stakk innom med et smil. Det var tre som smilte den kvelden.

DIKTER ARILD: Skogen visket ikke ut ordene til salige dikter Arild Nyquist, men den sang.

Av full stamme... «Så lenge det er ørret, er det håp».